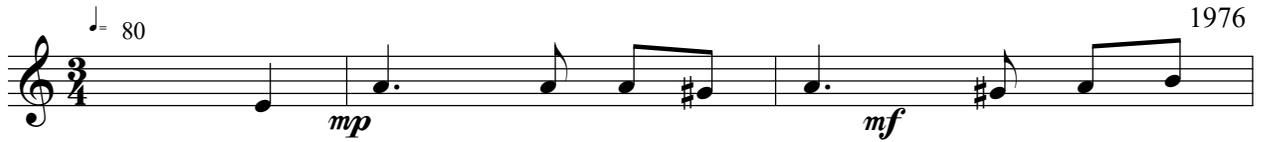

NGÀI LÀ THIÊN CHÚA

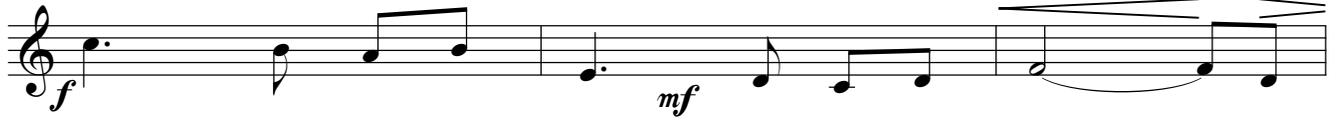
(Hô-sê 6:1,4,6 & 11:1-9)

Hồng Trần Phạm Đình Đạt

1976

1. Tình yêu vô biên của Cha tựa như núi
2. Gọi con khi con còn thơ, lòng Cha thương
3. Nào ta mau quay về đây, dù bao thương

đá trung kiên vững vàng, cho dầu nhân thế đổi
mến nâng niu sớm chiều, nơi Ngài không thiếu tình
tích, xin Cha chữa lành, nâng dậy sau phút ngủ

thay. Tình con như mây ban sáng, như sương sớm
yêu. Đời con quen theo lối cũ, không nghe tiếng
say. Lòng Cha thương yêu nhân thế, tâm can héo

tan, lúc vui khi buồn bỏ quên tình Chúa dễ dàng.
Cha, lãng quên những ngày Ngài đã bông bế đất dàu.
hon, nở đầu phũ phàng, dù con bội nghĩa, vẫn thương.

ĐK. Ngài là Thiên Chúa, không phải người phàm, ngự giữa thế nhân.

Vì là Thiên Chúa, sẽ không nóng giận, dù ai bội tín.

Ngài mong nhân nghĩa, công bình thuận hoà, không nhận lễ vật.

Làm theo công lý, tìm nhận biết Chúa, hơn lễ toàn thiêu.